

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه اول نماز جمعه

شهرستان میاندورود

مورخ ۱۰ مرداد ماه ۱۴۰۳

به امامت حضرت حجت الاسلام والمسلمین غفاری

الحمد لله رب العالمین، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين،

برادران و خواهران گرامی و مؤمن، سلام عليكم ورحمت الله وبركاته؛

امروز در آستانه سالروز شهادت امام حسن مجتبی علیه السلام، دومین پیشوای پاک و چراغ هدایت اهل بیت عصمت و طهارت، گرد آمدن ایم تا از سیره و شخصیت آن بزرگوار یاد کنیم و از آموزه های ناب ایشان بهره مند شویم.

۱. اقرار به امامت؛ حقیقت بهشت

ابتدا به حدیثی از امام جعفر صادق علیه السلام توجه کنیم که مفهوم عمیق ایمان به امامت و ولایت اهل بیت علیهم السلام را بیان می کند:

روایت شده است که مردی در محضر امام صادق (ع) گفت:

«از خداوند می خواهم که مرا به بهشت ببرد.»

امام فرمود:

«شما همین الآن در بهشت هستید، از خدا بخواهید شمارا از آن بیرون نکند.»

حضرار گفتند: «اما مادر دنیا هستیم.»

امام پرسید: «آیا به ولایت ما اقرار نمی کنید؟»

گفتند: «بله اقرار داریم.»

امام فرمود:

«این همان حقیقت بهشت است.»

(المحسن، ج ۱، ص ۱۶۱)

این حدیث نورانی به ما می آموزد که حقیقت و درک بهشت، اقرار و اعتقاد به امامت اهل بیت است. معنای واقعی بهشت در همین پیروی و ولایت اهل بیت است که انسان را در دنیا در حال زندگی بهشتی قرار می دهد. بنابراین، ایمان به اهل بیت فقط یک اعتقاد خشک نیست، بلکه زندگی در بهشت واقعی است.

۲. فضائل و مناقب امام حسن مجتبی (ع)

امام حسن علیه السلام، به عنوان یکی از بزرگ ترین پیشوایان تاریخ اسلام، شخصیتی که نظیر در فضائل اخلاقی، عبادی و اجتماعی بوده است.

کتاب معتبر «فضائل ابن شاذان» از منابع اولیه شیعه، چنین آورده است:

«حسن به این نام نامیده شد چون با احسان خداوند آسمان ها و زمین ها به پایستاده اند. علی و حسن دو نام از نام های الهی هستند و حسین مصغر حسن است.»

این عبارت بیانگر آن است که نام حسن نمایانگر کامل ترین نوع احسان، نیکی و رحمت الهی است و امام حسن علیه السلام نمادی از این صفات الهی بود.

سیره و زندگی ایشان سرشار از مهر بانی، گذشت و جوانمردی است. نمونه‌ای از مهر بانی آن حضرت، وقتی است که سگی گرسنه نزدش آمد و امام هر لقمه‌ای که می‌خوردند، لقمه‌ای هم برای آن سگ کناری گذاشتند و فرمودند:

«من از خداوند شرم می‌کنم که جاننداری به صورت من نگاه کند و من به او غذایی ندهم.»

این نمونه، تجلی زند اخلاق اسلامی و رحمت خداوند است که باید در دل‌های ما هم جا بگیرد.

از سوی دیگر، امام حسن علیه السلام در برخورد با همسایگان غیر مسلمان نیز نمونه‌ای از گذشت و اخلاق والای انسانی را به نمایش گذاشتند. زمانی که دیوار خانه آن حضرت دچار نفوذ نجاست همسایه یهودی شد، به جای خشم، با مهر بانی و گذشت پاسخ دادند و حتی سبب شدند که آن خانواده یهودی به اسلام گرویدند.

۳. حقانیت و روحیه انقلابی امام حسن (ع)

ممکن است برخی به اشتباه امام حسن علیه السلام را فردی صرفاً مهربان و صلح طلب معرفی کنند که از مبارزه دست کشیده بود. اما تاریخ و منابع معتبر نشان می‌دهد که ایشان هم مهربان بود و هم مرد میدان مبارزه.

امیر المؤمنین علی علیه السلام در وصف فرزندشان فرموده‌اند:

«حسن جوانمردی شایسته از قریش است و هرگاه جنگ سخت شود، مرد میدان است.»

امام حسن علیه السلام با وجود روحیه مهر بانانه و صلح طلبانه، اهل مقاومت بود و در برابر ظلم و ستم معاویه ایستادگی کرد. اما شرایط سیاسی و اجتماعی زمان و نداشتن همراهان کافی، ایشان را مجبور به صلح کرد؛ صلحی که نه تسلیم بود و نه ضعف، بلکه انتخابی حکیمانه برای حفظ جان امت و استمرار مسیر اسلام بود.

۴. عبرت تاریخی از واکنش‌ها به صلح امام

در تاریخ آمده است که سلیمان بن صرد خزاعی از سران کوفه به امام حسن علیه السلام اعتراض کرد که چرا با داشتن صد هزار نفر سپاهیان شجاع، صلح را پذیرفتی؟

امادر پاسخ باید دانست که بسیاری از آن یاران و مردم کوفه، به دلیل ترس و سوء ظن، در نهایت به معاویه نامه نوشتند و اعلام کردند که امام حسن را تسلیم خواهند کرد.

این واقعیت تاریخی نشان می دهد که امام علیه السلام در شرایطی قرار داشت که مقاومت نظامی ممکن نبود و ناچار به صلح شد؛ انتخابی که باید با دید حکمت و مصلحت اندیشی فهمیده شود.

۵. پیام خطبه

برادران و خواهران، امروز ما باید از سیره امام حسن مجتبی علیه السلام درس بگیریم؛ درس مهربانی، گذشت، صبر و حکمت.

ایمان به ولایت اهل بیت، حقیقت بهشت است و این مسیر، ما را به سوی سعادت دنیوی و اخروی هدایت می کند.

مانیز در این زمانه باید بر اساس این راه، با بصیرت و استقامت در برابر مشکلات و سختی ها ایستادگی کنیم و به دنبال صلح و سازندگی عادلانه باشیم، همان طور که امام حسن علیه السلام راه آن را به ما نشان داد.

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه دوم نماز جمعه شهرستان میاندورود

به امامت حضرت حجت الاسلام والمسلمین غفاری

مورخ: ۱۰ مرداد ماه ۱۴۰۳

الحمد لله رب العالمین، والصلاة والسلام علی سیدنا محمد وآله الطاهرین،

برادران و خواهران مؤمن، سلام علیکم ورحمت الله وبرکاته؛

امروز در آستانه سالروز شهادت یکی از برجسته ترین و ماندگارترین چهره های مقاومت اسلامی فلسطین، سردار بزرگ مقاومت، اسماعیل هنیه، گرد هم آمدیم تا یاد و راه او را گرامی بداریم و در سایه آن، چهره ای از مقاومت، ایثار و عزت را به تماشا بنشینیم.

بخش اول: یاد و بزرگداشت شهید اسماعیل هنیه

سحرگاه دهم مرداد ماه سال جاری خبری جهان را تکان داد؛ شهادت اسماعیل هنیه، رهبر شجاع و استثنایی مقاومت اسلامی حماس. او که در فقر و در دل اردوگاه الشاطی غزه پرورش یافته بود، از کودکی همراه با قرآن، صوفی مآبی و عشق به اهل بیت علیهم السلام زیست. او خود را «اسماعیل فلسطین» نام نهاده بود؛ فرزندی از فرزندان پیامبر اسماعیل علیه السلام، که با اراده ای پولادین، عزیزی راسخ و مدیریتی کارآمد، در میانه گردبادهای سخت منطقه ای، پرچم مقاومت را برافراشت.

از نخستین رهبرانی بود که بارای مردم فلسطین به عنوان نخست وزیر انتخاب شد؛ چهره‌ای که نه تنها از منظر سیاسی و نظامی بلکه به عنوان یک شخصیت کاریزماتیک دینی و دیپلمات، محور اتصال مقاومت با جهان اسلام بود. او با تمامی سران کشورهای اسلامی روابطی عمیق و مبتنی بر اعتماد داشت و در سخت‌ترین روزها، چراغ امید را در دل‌های آزادی خواهان روشن نگه داشت.

همنه در جنگ‌های سرنوشت‌سازی چون نبرد ۵۱ روزه، سیف القدس و طوفان الاقصی نقش کلیدی داشت و مدیریت چالش‌های منطقه‌ای و ارتباط با محور مقاومت از جمله ایران را بر عهده داشت. او عاشق مسجد الاقصی بود و همواره هشدار می‌داد که خطر جدی برای این قبله نخست مسلمانان وجود دارد و مبارزه تا حفظ آن ادامه خواهد یافت.

شهادت فرزندان و نوه‌هایش در خاک فلسطین، هرگز اراده او را شکست؛ و او با آرامش خاصی گفت: «الحمد لله... به کارمان ادامه دهیم.» جمله‌ای که بر پایداری به راه شهادت و مقاومت صحه می‌گذاشت.

بخش دوم: روایت فتح، انقلاب دین و دانش

در سوی دیگر این میدان، ما ایرانیان شاهد جنگ ۱۲ روزه بودیم که اگر چه به پایان رسید، اما در جامعه ما به جای آنکه پیروزی و عزت ملی سرشار از امید و غرور شود، موجی از نقدها و تردیدها به راه افتاد. البته نقد و آسیب‌شناسی جای خود دارد، اما نباید به بهانه کاستی‌ها، دستاوردهای بزرگ را کمرنگ کنیم.

رهبر فرزانه انقلاب اسلامی بارها بر روایت فتح، روایت ملت ایران و روایت انقلاب تأکید کرده‌اند و انقلاب را «انقلاب دین و دانش» خوانده‌اند. ایشان بانگ‌های ژرف، مسیر پیشرفت علمی کشور را ستوده‌اند که در حوزه‌های نانو، هسته‌ای، فضایی، موشکی و... ایران را به مرزهای دانش جهانی رسانده است.

همین دانش و اقتدار علمی بود که دشمن را وادار به اعلام آتش بس کرد؛ و اگر چنین نبود، یقیناً کار تمام شده بود. ما امروز در آستانه یک نهضت عظیم تولید علم و پیشرفت قرار داریم، نهضتی که سال‌ها رهبر انقلاب بر آن تأکید کرده‌اند و ثمره‌اش عزت و اقتدار ایران اسلامی است.

بخش سوم: چالش‌ها و ضرورت‌ها

امار وایت فتح، روایت چالش‌ها و دشواری‌ها را نیز باید در خود داشته باشد. مشکلاتی چون قطعی برق، کم‌آبی، گرانی کالاها و تأخیر در پرداخت‌ها، تلخی‌هایی است که شیرینی پیروزی‌ها را تا حدی مخدوش کرده است. این‌ها زخم‌های مسیر ماست که دستگاه اجرایی کشور موظف است به سرعت برای رفع آن‌ها بکوشد و به مطالبات بحق مردم پاسخ دهد.

مردم شریف ایران اما با بصیرت و صبر مثال زدنی در صحنه حضور داشتند؛ نه به خاطر هیاهو بلکه به دلیل ایمان راسخ به انقلاب ورهبری. این حضور مستمر و وفادارانه مایه افتخار و امنیت کشور است و مسئولان باید آن را پاس بدارند.

نتیجه‌گیری:

برادران و خواهران، یاد و راه اسماعیل هنیه به ما می‌آموزد که مقاومت، ایثار و ایستادگی در برابر ظلم، ستون خیمه آزادی است. ما نیز باید از ذائقه نقد صرف عبور کنیم و با امید، همدلی و تلاش مستمر، به پیشرفت و اقتدار ایران اسلامی بپندیشیم.

ایران عزیز، بارهبری حکیمانه و دانش روز افزون، همچنان چراغ راه آزادی خواهان جهان اسلام خواهد بود و فتح‌های بزرگ تر در پیش است.